

Arrest

nr. 28 366 van 5 juni 2009
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 23 februari 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 februari 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 april 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, een Oekraïens staatsburger, verklaart dat u zich in maart 2004 uit ongenoegen aansloot bij de partij Batkivsjtsjina (BJUT), de oppositiepartij van Julia Timosjenko. U verspreidde pamfletten in opdracht van uw partij. Een paar maanden later werd u aangesteld als veiligheidsverantwoordelijke tijdens verschillende acties. In die functie werkte u samen met C.A.. U stond in voor de coördinatie van de veiligheidscellen. U werd meermaals aangehouden door de politie omwille van uw sympathie voor de oppositie. Tijdens deze opsluitingen werd u gefolterd door de politie. Op 12 oktober 2004 werd u meegenomen door de politie maar ze zeiden niet waarom u werd meegenomen. U werd niet beschuldigd. U werd mishandeld tijdens uw detentie. Op 19 oktober 2004 werd u vrijgelaten. Op 22 oktober 2004 organiseerde de oppositie een meeting in het Globa-park in Dnepropetrovsk. Aanhangers van Janukovitsj probeerden het podium te bereiken. U probeerde deze mensen tegen te houden. De politie kwam tussen en u werd meegenomen naar het politiebureau van de Zjovtnevyiwijk. De volgende dag werd u vrijgelaten nadat u een uitreisverbod had ondertekend. Later werd u terug opgeroepen.

Tijdens het verhoor werd u bedreigd. De agenten eisten dat u uw politieke activiteiten zou stopzetten. Op 25 oktober 2004 werd er een gerechtelijk onderzoek tegen u opgestart en u werd beschuldigd van het verstoren van de maatschappelijke orde. Tijdens de verkiezingen van 31 oktober 2004 was u lid van de kiescommissie in het belang van uw partij BJUT. De voorzitter van de kiescommissie wilde de kiesbulletins alleen overbrengen naar het centraal kiesbureau. U eiste dat er iemand zou meegaan. Daarop liet ze de politie komen en u werd meegenomen. De volgende morgen werd u vrijgelaten. Op 4 november 2004 werd u door enkele politieagenten in elkaar geslagen, ze zeiden dat ze op de hoogte waren van uw politieke activiteiten en dat u moest bedaren. Dezelfde dag ging u naar het regionaal bureau van het forensisch onderzoek om een document van uw verwondingen te bekomen. U diende een klacht in bij de politie van de industrialniywijk, maar u kreeg nooit een antwoord op uw klacht. Enkele dagen na deze aanval, kreeg u een oproepingsbrief van de politie van de industrialniywijk waarbij u werd opgeroepen als getuige. Deze had te maken met uw aanhouding in het kiesbureau. De rechercheur beweerde dat er getuigen waren die gezien hadden dat u zich misdragen had. Er werd opnieuw een gerechtelijk onderzoek tegen u opgestart. Daarna werd u enkele keren door de politie opgebeld om u aan te melden op het bureau. U weigerde dit en zei dat ze een officiële oproepingsbrief moesten sturen. U werd bedreigd met arrestatie en opsluiting. Begin februari 2005 diende u een klacht in bij het Parket Generaal in Kiev. Midden februari 2005 kreeg u bezoek van twee agenten van de veiligheidsdienst en van een politieagent. U werd meegenomen naar hun bureau. Al uw documenten en deze van uw vrouw werden in beslag genomen. Ook namen ze pamfletten en brochures in verband met de presidentsverkiezingen mee. U moest bekentenissen ondertekenen betreffende beramingen van aanslagen op Timosjenko en op Janukovitsj. Uiteindelijk ondertekende u deze documenten. Daarna mocht u gaan. Op 22 februari 2005 werd een opsporingsbesluit tegen u uitgevaardigd door de politie van de Zjovtnevyiwijk.

Op 8 maart 2005 vroeg u asiel aan in Frankrijk. In december 2005 kreeg u er een negatieve beslissing. Eind juni 2006 keerde u terug naar Oekraïne. P., een vriend van uw vrouw die advocaat was, diende aanvragen in bij de politie van Zjovtnevyi en van de industrialniywijk om na te vragen of de gerechtelijke onderzoeken die tegen u opgestart waren nog lopende waren. P. kreeg geen antwoord op zijn aanvragen. Op 4 juli 2006 ging u naar de polikliniek omdat u zich niet zo goed voelde. Daar werd u door de politie van de industrialniywijk opgepakt. U werd opgesloten tot 15 juli 2006 en kreeg te horen dat het gerechtelijk onderzoek nog steeds lopende was en ze dreigden ermee u de schuld te geven voor andere lopende zaken. U moest smeergeld betalen, een uitreisverbod ondertekenen en daarna werd u vrijgelaten. Op 2 augustus 2006 werd er een meeting georganiseerd in het Globa-park. Tijdens deze meeting werd u opgepakt door de politie van de Zjovtnevyiwijk. Er werd een proces-verbaal opgesteld. U werd tot 15 augustus 2006 vastgehouden. Tijdens deze periode werd u verschillende keren mishandeld. U werd vrijgekocht door Pavel. Op 16 augustus 2006 ging u naar de polikliniek. U had een trommelvliesperforatie opgelopen. Rond 20 september 2006 werd u thuis door veiligheidsagenten aangehouden. U werd meegenomen naar hun kantoor waar ze u de bekentenissen lieten zien die u vroeger ondertekend had. Ze zeiden dat u vanaf die dag niet langer zou bestaan, dat u geen documenten meer had en dat u niet zou kunnen bewijzen dat u nog in leven was. Ook zeiden ze dat u dit zou kunnen nagaan bij de huisvestingsmaatschappij. U werd vrijgelaten maar ze zeiden dat ze u opnieuw konden oppakken. U ging naar de huisvestingsmaatschappij om een document van gezinssamenstelling te bekomen, maar ze weigerden u dit document te overhandigen. Uw vrouw ging naar deze maatschappij en ze kreeg een attest waarin stond dat u uitgeschreven was op uw adres omwille van uw overlijden. U ging naar de verzekeringsmaatschappij. Daar kreeg u een attest waarin stond dat ze niet over uw gegevens beschikten vanaf januari 2004 tot 3 oktober 2006. Op 3 oktober 2006 stuurde u een klacht naar het stedelijk parket van Dnepropetrovsk en naar het Parket Generaal in Kiev. P. belde u om te zeggen dat hij onder druk gezet werd en dat hij u niet langer zou kunnen helpen. U besloot opnieuw te vluchten. U dook onder bij kennissen. In november 2006 ging uw vrouw naar haar ouders in Rusland.

Op 9 november 2006 verliet u Oekraïne. Op 12 november 2006 kwam u in België aan. De volgende dag vroeg u asiel aan bij de Belgische autoriteiten.

B. Motivering

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat de politieke situatie in Oekraïne sinds de Oranje-revolutie van 2004 ernstig gewijzigd is.

Uw asielaanvraag dient bijgevolg ook bekeken te worden in het licht van deze veranderingen en van de huidige politieke situatie.

U verklaart dat uw problemen begonnen zijn omwille van uw politiek engagement bij de toenmalige oppositiepartij van Julia Timosjenko en u verklaart dat u na uw terugkeer naar Oekraïne in juni 2006 nog steeds problemen had die hieruit voortvloeiden (gehoorverslag DVZ p16-19 en gehoorverslag CGVS p18, 19, 20, 22, 24, 25, 28, 33, 34, 39, 40).

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, moet worden opgemerkt dat de door u aangehaalde problemen niet aannemelijk zijn.

Uit bovenvernoemde informatie blijkt immers vooreerst dat sinds de Oranje-Revolutie de burgerlijke en politieke rechten in het algemeen goed gerespecteerd worden, dat er sindsdien verkiezingen gehouden zijn die als vrij en transparant werden bestempeld, dat de politieke partijen, de media en de NGO's en critici vrij hun mening kunnen uiten en dat er geen sprake is enige repressie jegens de oppositie. Het is dan ook weinig aannemelijk dat u op dergelijke ernstige en systematische wijze wordt vervolgd omwille van uw politiek engagement.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt bovendien dat Julia Timosjenko's partij deel uitmaakte van de regering van januari tot september 2005, en dat zij in die periode premier was. U verklaart dat u in die periode eveneens werd vervolgd (CG, p.33-35) Het is om die reden echter niet aannemelijk dat u in die periode, als geëngageerd partijlid, om politieke redenen werd vervolgd en geen bescherming kon krijgen vanwege de autoriteiten of uw partij.

Tenslotte blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, dat Timoshenko sinds 18 december 2007 en tot op heden opnieuw premier van Oekraïne is. Hierdoor moet gesteld worden dat het niet aannemelijk is dat u binnen de huidige politieke context vervolgd zou worden zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of problemen zou kennen die een reëel risico inhouden op lijden zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Bijkomend moet opgemerkt worden dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over wat u vertelde in de polykliniek die het medisch attest van 16 augustus 2006 afleverde.

U verklaart u dat u trommelvliesproblemen kreeg omdat u door de politie werd geslagen tijdens uw aanhouding van 2 augustus 2006 tot 15 augustus 2006 (gehoorverslag DVZ p19 en gehoorverslag CGVS p35-36). U verklaart bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u in de polykliniek niets vertelde over de afranselingen (gehoorverslag DVZ p19), terwijl u bij het Commissariaat-generaal verklaart dat u natuurlijk vertelde dat u geslagen werd door de politie (gehoorverslag CGVS p36).

Na confrontatie blijft u bij uw verklaring wat de tegenstrijdigheid niet kan verklaren (gehoorverslag CGVS p37).

In het medisch attest (doc29) wordt niets vermeld over de oorzaak en omstandigheden van deze trommelvliesproblemen. Het is vreemd dat, indien u de oorzaak ervan verteld zou hebben bij de polykliniek, dat deze niet zou aangehaald zijn als de door u aangehaalde oorzaak in het medisch attest. Hierdoor en door de tegenstrijdigheid in uw opeenvolgende verklaringen over het al dan niet vertellen over de afranselingen, kan er getwijfeld worden aan de door u aangehaalde oorzaak van de trommelvliesproblemen, namelijk het slaan door de politie.

Gezien bovenstaande vaststellingen bent u er niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen.

Uw rijbewijs is enkel een identiteitsdocument en vormt geen bewijs van de door u aangehaalde problemen. Uw partijkaart, het attest van lid van de verkiezingscommissie vormen ook geen bewijs van de door u aangehaalde problemen. De foto's die u neerlegt (waarop u te zien bent voor het partijbureau, met partijgenoten, als aanwezige bij het leggen van de bloemenkrans en bij de toespraak van Timosjenko en bij de protestactie in Kiev) vormen enkel een bewijs van uw aanwezigheid op deze plaatsen. De krantenartikels (doc9 en 16) gaan over uw mening over de onwettelijke inbeslagname van een aantal uitgaven van een krant waarin propaganda gevoerd werd voor Joesjtsjenko en over uw mening dat er een onderzoek moet komen over de verspreiding van anti-Joesjtsjenko pamfletten (gehoorverslag CGVS p16-18). De attesten van het forensisch onderzoek (doc10 en doc17) bevatten enkel de door u verklaarde oorzaak (slagen door de politie) van uw lichte lichamelijke kwetsuren, opgelopen in oktober 2004 en november 2004. De ontvangstbewijzen van uw klachten (doc11 en 19) vermelden enkel dat u klacht indiende over het toebrengen van slagen en verwondingen door onbekenden. Het krantenartikel (doc12) bevat enkel informatie over het feit dat u verdwenen was in oktober 2004. De beschikking van 26/10/2004 om een rechtszaak tegen u in te spannen (doc13)

omwille van het verstoren van de openbare orde tijdens de meeting van 22/10/2004 ter ondersteuning van Joesjtsjenko en de beschikking van 5/11/2004 om een rechtszaak tegen u in te spannen (doc 18) omwille van het verstoren van de openbare orde tijdens de verkiezingen in het kieslokaal nr. 26 op 1/11/2004 moeten gekaderd worden in het toenmalige politieke klimaat. Ook het opsporingsmandaat (doc23) van 22/02/2005 waarbij u wordt opgespoord omdat u in het kader van de aangespannen rechtszaak dd 26/10/2004 niet reageerde op eerdere verzoeken om te verschijnen kan gekaderd worden in het toenmalige politieke klimaat. Deze drie documenten zeggen echter niets over de afloop, noch over de behandeling door de vernieuwde machthebbers van deze rechtszaken.

De ontvangstbewijzen van de post uit 2005 en 2006 (doc22 en 30 en 31) bewijzen enkel dat u aangetekende zendingen deed. Deze vormen bijgevolg geen bewijs van de door u aangehaalde problemen. De convocaties van 2004 (doc14 en 15) vermelden enkel dat u wordt opgeroepen in het kader van een onderzoek, zonder meer informatie hierover en de convocaties (doc20 en 21) vermelden enkel dat u wordt opgeroepen zonder meer. Het medisch attest van de polikliniek uit 2006 (doc 24) vormt ook geen bewijs van de door u aangehaalde problemen aangezien u verklaart dat u enkel hierheen ging omwille van een plotse hoge bloeddruk, welke geen verband houdt met uw problemen (gehoorverslag CGVS p34). De twee verzoeken dd juli 2006 van uw advocaat om inlichtingen betreffende de genomen gerechtelijke stappen betreffende de twee rechtszaken tegen u ingespannen in 2004 (doc 25 en 26), zeggen niets over de afloop, noch over de behandeling door de vernieuwde machthebbers van deze rechtszaken. Betreffende het attest van opsluiting bij de politie van de industrialniiwijk in juli 2006 (doc 27) verklaart u dat u toen werd aangehouden omdat u officieel gezocht werd (gehoorverslag CGVS p34). Het feit dat u werd aangehouden toen, zegt niets over de manier waarop u toen behandeld werd en vormt geen bewijs van het feit dat u gedurende deze aanhouding geslagen werd zoals u verklaart (gehoorverslag CGVS p35). Bijgevolg vormt dit geen bewijs van de door u aangehaalde problemen.

Het proces-verbaal van de politie van de Zjovtnevyiwijk van augustus 2006 (doc 28) vermeldt dat u toen werd gearresteerd omdat u opgespoord wordt sinds 22/02/2005 op grond van de aangespannen rechtszaak van 26/10/2004. Het feit dat u werd gearresteerd toen, zegt niets over de manier waarop u toen behandeld werd en vormt geen bewijs van het feit dat u tot 15/08/2006 werd vastgehouden en dat u gedurende deze arrestatie geslagen werd zoals u verklaart (gehoorverslag CGVS p36). Het medisch attest aangaande een traumatische perforatie van het trommelvlies, werd hoger reeds besproken. Het bewijs van gezinssamenstelling (doc 32) waarin vermeld staat dat u uitgeschreven bent op uw adres omdat u overleden bent, zegt niets over de reden waarom dit hierin vermeld staat. Het vormt bijgevolg geen bewijs van het feit dat de staatsveiligheid hierachter zou zitten, zoals u verklaart (gehoorverslag CGVS p38-40). Het attest van de verzekeringsmaatschappij "Nask Oranta" (doc 33) vermeldt enkel dat u niet bent opgenomen als verzekerde van Nask Oranta in de gegevensbank van verzekering in de periode van 01/01/2004 tot 03/10/2006, zonder dat hiervoor een reden vermeld wordt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoeker merkt in zijn verzoekschrift van 23 februari 2009 op dat zijn problemen begonnen zijn in maart 2004 en nooit echt opgelost zijn geraakt. De revolutie in Oekraïne heeft zeker veranderingen gebracht in het politieke milieu doch er moet nog steeds per geval naar de concrete elementen van elke zaak worden gekeken.

Verzoeker meent dat louter omwille van het feit dat zijn partij deel uitmaakte van de regering, niet kan worden afgeleid dat de autoriteiten hem met rust zouden hebben gelaten.

Verzoeker verklaart dat zijn problemen niet in één-twee-drie opgelost zijn na een revolutie. Verzoeker had gehoopt gelet op de ernst van zijn situatie, dat de Commissaris-generaal snel tot een beslissing zou gekomen zijn met betrekking tot zijn asielaanvraag en geen twee jaar en drie maanden zou gewacht hebben om dan tot de conclusie te komen dat de situatie thans in die mate veilig is dat verzoeker geen risico meer loopt op vervolging of ernstige schade.

Alleszins komt, volgens verzoeker, verweerder te kort aan de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht omwille van een té algemene motivering, aangezien in de beslissing geen inhoudelijke elementen worden besproken maar enkel de algemene politieke situatie zoals ze thans bestaat in Oekraïne.

Verder vindt verzoeker de ene vermelde tegenstrijdigheid niet voldoende om aan zijn geloofwaardigheid te twijfelen.

Aangaande de documenten meent verzoeker dat zij voldoende aantonen dat hij ernstige problemen heeft gekend in zijn land, alhoewel ze niets zeggen over de toestand thans twee jaar en drie maanden later.

3. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing overweegt dat sinds de "Oranje-Revolutie" in verzoekers land van herkomst, de burgerlijke en politieke rechten in het algemeen goed gerespecteerd worden, dat er sindsdien verkiezingen gehouden zijn die als vrij en transparant werden bestempeld, dat de politieke partijen, de media en de Niet Gouvernemente Organisations en critici vrij hun mening kunnen uiten en dat er geen sprake is enige repressie jegens de oppositie. Bovendien blijkt dat Julia Timosjenko's partij deel uitmaakte van de regering van januari tot september 2005, en dat zij in die periode premier was. Verzoeker verklaarde in die periode eveneens te zijn vervolgd. Om die reden is het niet aannemelijk dat verzoeker in die periode, als geëngageerd partijlid, om politieke redenen werd vervolgd en geen bescherming kon krijgen vanwege de autoriteiten of zijn partij.

Tenslotte blijkt uit informatie waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, dat Timoshenko sinds 18 december 2007 en tot op heden opnieuw premier van Oekraïne is.

Verzoeker brengt geen enkele tegenindicatie bij die voorgaande overwegingen ontkracht of in een ander licht plaatst. Bijgevolg blijven deze onverminderd staande. Deze motieven zijn bovendien draagkrachtig genoeg om de asielaanvraag af te wijzen.

Inderdaad kan in het licht van bovenstaande overwegingen niet besloten worden tot enige risico op vervolging of ernstige schade.

Gelet op het bovenstaande kan noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 5 juni 2009 door:

dhr. M. BONTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
----------------	--

dhr. J. MAESSCHALCK,	toegevoegd griffier.
----------------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

J. MAESSCHALCK

M. BONTE